

més, com feien els primitius Apostols, els recomanava:

— "Estimeu-vos els uns als altres... I afeixia: "Pregueu per la pau de Barcelona."

Així morí, com havia viscut, treballant per la germanor de les ànimes a sa pastoral cura encomanades.

Preguem per ell, o mes ben dit, preguem perquè ell pregui per nosaltres. Era un Sant i Deu a bon segur ja li ha donat la corona de la Gloria.

El senyor Vicari capitular interí de la diòcesis de Barcelona, doctor Palmerola, ha fet públiques les següents disposicions:

Primera. Els reverents rectors anunciarán la mort en totes les parroquies del bisbat, manant que, segons costum, brandin solemnement les campanes.

Segona. En compliment de la constitució CXLIII del darrer sínodo Diocesà, tots els sacerdots de la nostra jurisdicció oferiran una Missa, dins del terme de vuit dies, en sufragi del difunt prelat, i per a que el senyor dongui a la diòcesis un bon Pastor, com millor convingui al servei de la Divina Magestat.

Tercera. Els reverents rectors convidarán a les autoritats i fidels a assistir a la Missa solemne que s'ha de celebrar en les respectives parroquies en sufragi de l'ànima de Sa Excel·lència.

Quarta. L'excel·lentíssim Capítol Catedral acordará lo convenient respecte a l'enterrament i funerals, de conformitat amb les tradicions d'aquesta Iglesia.

Barcelona, 3 de Decembre de 1913.— El Vicari capitular interí, Josep Palmerola.

MÉS DE L'HOSPITAL

Una de les necessitats mes perentories per a Granollers, una de les millores que convé estudiar i treballar per a resoldre aviat, es la construcció d'un nou Hospital.

Varies vegades n'havem parlat desde les columnes de nostre periòdic, mes d'una vegada també s'ens ha criticat perquè'n parlàvem, titllant-ho de cosa anodina per a un periòdic polític; nosaltres entenem que no esta renyida per a res la política amb el bé d'una localitat, al contrari, nosaltres entenem que tractant-se de problemes que afectan al bé comú, de qüestions de conveniència o necessitat general, tothom te obligació d'ajudarhi; per aixó nosaltres que creiem una gran necessitat per a Granollers la construcció d'un nou Hospital, havem parlat i continuarem parlant per a empenyer la seva construcció, creient aixís fer un bé a nostra estimada vila, la que te dret a demanarnos i nosaltres obligació a donarli totes les ener-

gies per humils que s'an i per sobre de tot altre interés individual o colectiu.

Avui l'assumpte del canvi d'emplantament de la via de M. Z. A., fá mes apremiant la resolució de la construcció del nou Hospital, avui s'imposa l'enderrocament del vell edifici, i per lo tant amb temps s'ha de procurar tenirne un altre per a traslladarhi'ls malalts i assilats.

A mes, qui conegui l'actual Hospital, qui sá-piga lo poc apropósit que's l'edifici qu'avui serveix per a tal fi, qui hagi vist els apuros en que's troben moltes vegades les pobres Hermanes que'l regentan, per a col·locar els malalts o assilats que continuament els porten, tenint que posar llits a tot arreu, tenint en les sales (si sales s'en vol dir d'aquelles mal acondicionades habitacions) que posar el uns llits als peus dels altres, aprofitant passadissos i recons, trobant-se per eixa causa en la necessitat de pararne cada vespre per desferlos al matí fins en els locals destinats a menjador.

¿Qui sá-piga i conegui tot aixó, pot deixar d'estar convensut de que convé dotar a Granollers d'un edifici espaiós, ventilat, sanejat, en fin d'un verdader Hospital?

Per falta de lloc han de dormir en els mateixos departaments i uns al costat dels altres, malalts i assilats, nois i vells, ¿pot continuar aixó aixís? ¿No deurian preocuparse'ls prohoms de nostra vila sens demora d'aquest problema?

El local actual no reuneix les condicions d'esbarjo, ventilació, i sanejament necessaries, ni per Hospital, ni per Assil i es convenient, es necessari, es imprescindible qu'una població com Granollers pensi un xic seriament amb aquest assumpte, del que fa anys que s'en parla sens ferhi res.

Per altra part com el projecte de canvi d'emplantament de la via de M. Z. A., segons tenim entés, fá necessari l'enderrocament del actual edifici Hospital, es imprescindible no adormirse en estudiar la construcció del nou per a comensarlo prompte.

Granollers no pot quedar sens Hospital ni per un sol moment i si l'actual no serveix, com fa temps que tothom creu, deu fersen un altre, i si les circumstancies actuals per altres raons ens obligan a enderrocarlo, creiem arivat el cas de que s'en preocupin seriament els que verdaderament estiman a Granollers, per aixó en parlém i en parlarem quantes vegades ho creguem oportú i necessari.

En diferents ocasions havem exposat la conveniència, per molts acceptada, de que per fer feina práctica i positiva, s'hauria de nomenar una Junta o Comissió composta de persones que s'en puguin i vulguin ocupar, de persones dispostes a posar les seves energies a servei d'aquest problema, qual magnitud i perentorietat ha fet creixer el vast projecte del canvi d'emplantament avans dit.

Fins are res s'ha fet en aquest sentit; tots els plans, que no son pocs, dormen ei son dels justos; veiam si enfront de la imperiosa necessitat que les actuals circumstancies ens portan, procuraran despertarlos els quins poden i deuen ferho. Nosaltres per nostra part, com diem mes amunt, no deixarem de empenyer fins a veurerho resolt.

J. S.

Crónica de la Comarca

Mollet

Cada cosa es al seu temps, «com les figues per l'agost.»

Aquesta popular dita, continuament es confirmada per la presió del temps y les exigencias i costums d'actualitat. L'avui; la conveniència, rutina o especulació del moment, arrastra a la humanitat ja desde *in illo tempore* i, seguirá'l seu camí ara i sempre i per tots los sigles dels sigles. Amén

¿Quin es el nostre avui? La rifa de Nadal.

Jo crec que'l cor del home necessita i fins anyora 'ls desenganys. Jo crec que sense desenganys l'home no fora felis perquè.... ja ho diu el dicho que, «a n'aquest mon s'ha de patir.»

Lo qu'es la butxaca dels molletants s'escorra que ni una mitja fil-trencada.

I, ¡quin mortal! ¿quin héroe te prou forsa de voluntat per a resistir la provocadora temptació d'enriquir—se? ¡Oh, el vil metal.....! Que Deu ne donga a qui'n vulga,

Si per mostra *basta* un botó, aquí va la llista d'algunes de les cases qu'a Mollet *fan número*. A ca'n Xerric, a ca'n Martí, a ca la Pona, Culassa, Tan—bonic—xich, Tan—bonic—gran, Miquel barbé, Llargués, Cafè de baix, Seda, Serra, Pellería Barbería del Ateneu, Petit, Fonolleda i Ateneu.

¡Que tal! ¿n'hi ha de gana? ¡Que'n tenen de rahó 'ls que diuen que'ls diners no embafan.....!

Jo no'n tinc d'ambició. Jo *nomes* voldria la *grasa* sense gastarme cap céntim.

Si qu'hi son unes quantes carretades de sorra al devant de la Esglesia; i, ¿no saben perquè? Perque a iniciativa del senyor Monserdá, promte será un fet l'enrajolament amb mosaic, del nostre temple. Hi ha intenció de gastar uns quants *mocadors de butxaca* i un grapat de *llaunas*. Tots volém contribuir—hi n'a aquesta obra.

La sorra será convertida en morté, i ja mai—més, els llanuts, tindrem sorra als ulls.

—Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona, Inmens assortit en corbates.

La Ametlla

Retirat del número anterior per exces de material:

El diumenge 16 de Novembre amb una esplèndida festa doná fi la Santa Missió que en aquesta parroquia donaren els P. P. Franciscans.

Despres de les acostumades funcions del matí amb Comunió General per cert molt concorreguda a la tarde se organitzá una poética processó, a la qual assistiren, pot dirse, la totalitat dels veïns, que aná a l'hermita de Sant Nicolau on fou portada una hermosa creu de fusta per a commemorar l'any Constantiniá.

Gran part del clero veí assistí a nostre Sr, Rector Dr. Brias, en els diferents actes del dia, quedant tothom satisfet d'aquesta lluidísima e inolvidable festa.

